

محاسبه احتمال بقا بر اساس مدل TRISS در مصدومان بستری در بیمارستان فاطمی شهرستان اردبیل در سال ۱۳۸۹

دکتر ودود نوروزی^۱، دکتر ایرج فیضی اصل^۲، دکتر عطا دقیق^۳، المیرا متین^۴، سمیرا متین^۵،
امین باقری^۵

elmira.matin@yahoo.com

چکیده

هدف: تروما مهم ترین عامل مرگ و میر و معلولیت در جوانان در کل جهان و دارای بار اول بیماری Burden of disease در ایران می باشد. تروما علاوه بر تحمیل هزینه های اجتماعی - اقتصادی بر جامعه، چهارمین عامل مرگ انسان در جهان می باشد. در سال ۲۰۰۰ تروما سبب مرگ بیش از ۶۰۰۰۰۰۰ نفر در جهان شده است. تروما همواره یک معضل اقتصادی - اجتماعی و طبی بوده که نه تنها سبب مرگ و میر می شود بلکه به علت نیاز به مراقبت های پزشکی طولانی موجب هزینه های زیادی می گردد. هدف از این مطالعه بررسی سرانجام بیماران ترومایی با استفاده از معیار کمی TRISS و مقایسه آن با بقا مشاهده شده در بیماران و ارزیابی کیفیت خدمات درمانی و مقایسه آن با داده های MTOS آمریکا است.

روش ها: مطالعه حاضر یک مطالعه توصیفی تحلیلی است که بصورت گذشته نگر بر روی ۱۰۰۰ بیمار ترومایی بستری در بیمارستان فاطمی انجام شده است. در این مطالعه میزان ISS, RTS و TIRSS محاسبه و میزان بقا بیماران بدست آمد. نتایج حاصل از چک لیست ها پس از بررسی وارد برنامه آنالیزی SPSS v16 گردید و داده ها با تست کای دو و تی تست مورد آنالیز قرار گرفتند.

یافته ها: پس از بررسی سن ۱۰۰۰ بیمار ترومایی مشاهده شد که میانگین سنی این افراد برابر ۲۰/۶۲ ± ۳۵/۶۸ سال می باشد که ۷۱۴ بیمار (۷۱/۴ درصد) مرد و ۲۸۶ بیمار (۲۸/۶ درصد) زن می باشد. کم سن و سال ترین بیمار ۲ ساله و مسن ترین بیمار ۸۲ ساله می باشد و اکثریت بیماران ترومایی با ۲۴۰ مورد (۲۴ درصد) در بازه سنی ۱۳-۲۲ سال و کمترین بیماران در بازه سنی ۵۳-۶۲ سال می باشند. در این مطالعه ۴۵ بیمار (۴/۵ درصد) دارای ترومای نافذ و ۹۵۵ بیمار (۹۵/۵ درصد) دارای ترومای بلات بودند و سرورگردن با ۷۴ درصد شایع ترین مکان آسیب در تروماها بود. شایع ترین علت تروما در میان این بیماران تصادفات وسایل نقلیه با ۶۷۰ مورد (۶۷ درصد) بود که منجر به بستری بیماران گشته بود. کمترین علت نیز درگیری و نزاع با ۳۰ مورد (۳ درصد) بود. ۹۷ مورد (۹/۷ درصد) آنان در بیمارستان فوت نموده اند که بیشترین درصد مرگ و میر در گروه سنی ۷۳-۸۲ سال می باشد. پس از محاسبه ISS مشاهده شد که میانگین این متغییر در میان این بیماران برابر ۱۱/۳۱ ± ۱۵/۵۰ می باشد. RTS نیز محاسبه شد که میزان میانگین این متغییر در میان بیماران ترومایی برابر ۷/۷۹ ± ۷/۴۹ می باشد. پس از محاسبه TRISS در این مطالعه احتمال بقا برای هر مصدوم محاسبه شد. بر اساس این محاسبه در گروه مصدومان با تروما، می بایستی ۹۱/۵ درصد مصدومان زنده می مانند که عملاً ۹۰/۳ درصد زنده ماندند که این نتایج از نظر آماری معنی دار نمی باشد (P=0.132).

نتیجه گیری: می توان نتیجه گیری کرد که احتمالاً مراقبت های ارائه شده به گروه مصدومان ما کاستی هایی داشته است که باید در جهت رفع این کاستی ها اقدام کرد.

واژگان کلیدی: تروما، TRISS، مرگ و میر

- ۱- استادیار و متخصص بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
- ۲- استادیار و فوق تخصص جراحی توراکس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
- ۳- پزشک عمومی
- ۴- دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، نویسنده مسئول:
- ۵- دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

